

MODIFICĂRI IN STRUCTURA ETIOLOGICĂ A HEPATITELOR VIRALE ACUTE

Monica Sabău*, Cristina Golea*, Monica Dănilă**, Judit Farkas***,
Mariana Pop***

*Disciplina de Epidemiologie

**Disciplina de Igienă

***Clinica de Boli Infecțioase,

Universitatea de Medicină și Farmacie, Târgu-Mureș

S-au studiat modificările survenite în ponderea hepatitelor virale acute pe parcursul a zece ani și oportunitatea introducerii unei strategii prevenționale optime legate de mutațiile survenite. Pe baza markerilor virali hepatitici A, B, D și C testați prin metode cu sensibilitate și specificitate crescută (RIA și ELISA) a fost apreciată structura etiologică a hepatitelor virale acute, precum și proporția infecțiilor hepatitice multiple pe două loturi de bolnavi (173 respectiv 186 cazuri) la interval de zece ani (1981 și 1990). Nu au fost remarcate mutații importante în ponderea hepatitelor virale B, D și C; proporția hepatitei virale A a scăzut semnificativ ($p=0.04, x^2$), receptivitatea populației față de infecția cu VHA s-a deplasat spre vârstele adulte, riscul relativ de apariție a bolii peste vârsta de 20 de ani fiind 1,26. Rata de atac cumulată pentru hepatitele A, B și C a variat între 0,67 și 0,97 în 1981, respectiv între 0,59 și 1,22 în 1990. S-a remarcat pentru perioada în studiu o ușoară creștere a ponderii infecțiilor acute multiple (de la 26,5% la 30,6%). Endemia prin hepatite virale, cu precădere prin hepatitele cu transmitere parenterală se menține în arealul luat în studiu, necesitând pentru controlul evoluției acestor infecții o supraveghere epidemiologică complexă și un program de imunizare activă. Pe termen lung, vaccinarea

antihepatită B va avea un impact substanțial asupra infecțiilor B și D, asigurând premisele favorabile de eliminare a acestor afecțiuni.